

DOMOVINA

Uredništvo

Na Škillejevici čisti št. 5. — Dopoln blagovale fran-
kizir, rokovi v se ne vračajo.

Izkušnja trikat na leden, vsak ponedeljek, srede in petek ter volje za
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krona. Za Ameriko
in druge dežele toliko več, kolikor žada poštom, namreč: Na leto 17 kron,
pol leta 9 kron 50 vrn. Naslednje se pošlje upravitelju, plačajo se vsaj.

Na čisto

se plačuje od vsake peti-vrste po 20 vrnitev za vsa-
krat: in vsake inšerije in naslovnih inšerij: za
malen popust.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

O slovenskem trgovstvu na Štajerskem in Koroškem.

Sestavil in poročal na I. vnesloven-
skem trgovskem shodu v Ljubljani
Jede Smertnik.
(Dolje.)

Za bogato Savinsko dolino je naj-
važnejša trgovina s hmeljem. Laniško
leto se je pridelalo v Savinski dolini
18.000 met. stotov hmelja, ki je imel
povprečno ceno 320 kron, kar je znašalo
5.760.000 kron. Letos se je pa račun
izdatno spremenil. Pridelalo se je 15.000
met. stotov po 80 kron, kar znaša
samo 1.200.000 kron. Ta račun je torej
vseboval drugaten. Glavna trga za
hmelj sta v Zalcu na Češkem in v
Zimberku, kamor pošiljajo naš hmelj
in od tod na Anglijo in v Ameriko.
Trgovina s hmeljem imajo v rokah
izključno nemški tujci. Letovali so se
že že tudi Slovenci toda sedaj brez-
uspešno. Po mnenju strokovnjakov pa
bi se dalo osvojiti to trgovino, trebalo
pa bi podjetnikom strokovne izobrazbe
in niti ne prevelikega kapitala.

Zelo razvita je na Sp. Štajerskem
trgovina z jaci. Tega blaga se eks-
portira na leto okoli 2250 vagonov v
povprečni vrednosti K 16.000.000 —
kar vrže neto 1/2 do 1/3 do 1/4 to je za
K 300.000 do K 300.000 — letnega
dobička. Večino te trgovine ima v
rokah nemška družba šesterih trgovcev,
ki imajo svojo centralo v Gradcu, na-
kupovalna skladišča za jaco pa imajo
v Brezicih, Poličanah, v Krapinskih
goplicah, v Osijeku, v Mariboru, v Ča-

kovi in poleg teh še več manjših na-
kupovalnic. Ta družba ima filijale za
razprodajo svojega blaga v Londonu,
Manheimu na Badenskem, v St. Johannu
a/ Saar (Renska provinca) in sedaj
hote postaviti hišo v Basel-u v Švici.
Ima pa še ta družba svoje hiše in svoje
nastavitelje v Manheimu, Londonu
St. Johanna in v Gradcu.

Od skupnega eksporta pride na
to družbo 2000 vagonov na leto, na
slovenske trgovce pa 350 vagonov,
toda ravno 1/3 vsaga prometa. Največja
slovenska trdnja, ki sama eksportira
okoli 350 vagonov jace na leto je gosp.
Josipa Černelca v Sv. Petru pod Sv.
gorami. Znamka Černelca je posebno
priljubljena v Švici, Južni Nemčiji,
osebita pa na londonskem trgu, to pa
zato, ker prodaja samo blago Južno-
štajerske provenienice, ki je znano, kot
najboljše cele Avstrije in ima radi
tega tudi od 1/4 do 1/3 višji kurz,
kakor na primer blago iz Galicije, ka-
terege pride velika množina na lon-
donski trg. Sin gosp. Černelca, ki je
sedaj delaven pri trdnji svojega očeta,
je absoluten trgovski akademik in
nedvomno se mu posreči, še bolj raz-
širiti svoje bodoče podjetje. Opaziti
pa je v tej stroki tudi napredek drugih
naših trgovcev.

— Neka posebnost na Štajer-
skem je trgovina z bučnim oljem. Tako
je bila n. pr. v Framu ta obrt in
trgovina od nekdaj razvita. Sedaj so
v Framu 4 trdnje, ki proizvajajo in
prodajajo bučno, makovo in orehovo
olje. Največja med temi je tovarna g.
Kranjca. On sam potrebuje na leto 40

do 50 vagonov bučnega semena, ka-
terege pa večini pridobiva iz Ogrske.
Dokler so se luščile bečnice samo z
rokami je bilo to delo zelo modno.
Ali g. Kranjc je iznašel pripravo s
pomočjo katere se lahko luščijo z
mlinskim kamenom in le ta iznajba je
povzročila, da se sedaj stiska na dan
po več hi olja. Gospod Kranjc si je
hotel pridobiti patent za svojo iznajbo
— toda oglasil se je prepozno. Sedaj
ste z stiskalnici za bučno olje v Slov.
Bistrici in ti dve sta last nemških po-
djetnikov. — To blago se večina
prodaja na Zgornje Štajersko in na
Dunaj. — (Dolje prihajajo.)

Politični pregled.

Bombede dežele.

Predsednik nemško - nacionalske
sveze je šel k ministrskemu predse-
dniku ter mu je v imenu nemških strank
izjavil, da smatrajo nemške stranke
avstro-ogrsko pogodbo za državno ne-
obhodnost in da so vsled tega nedo-
pastne vsakeršne koncesije, katere bi
se morda dovolile nekaterim strankam,
da glasnejo za njo. Zato se tudi Čeh-
om ne sme ničesar obljubiti. Ta korak
nemških strank stoji v zvezi s poro-
čilom, da je dr. Kraus zahteval, naj
se baron Beck odločno izreče, kaj bo
s češkim vnesčilišcem v Brnu, kaj z
notranjo uradno češčino, kar je pa mi-
nistrski predsednik odločno odklonil.

V četrtek 24. t. m. je po predi-

lih predlogov začelo prvo
citiranje pogodbenih predlogov. Kot prvi
govornik je nastopil poob. Choc (češki
rad.), kateri se je v svojem govoru
počel le z državnopravnim stališčem
svoje stranke proti vladi in nagodbi in
se je gospodarske t. j. glavne strani
nagodbe le tako mimogrede dotaknil.

Pripetil se je nato zanimiv prizor.
O zborabah in nerodnostih v galiki
državni upravi je hotel interperirati
še rusinski poslanec Vasilko. Odstopil je
od svoje nakane na prigovarjanje bar.
Becka. Nato je prevzel to interperacije
poljski dem. Breiter. Tudi njega je bar.
Beck obdeloval, naj opusti to. Breiter
mu je sicer ustregel, ni interperiral, dal
je pa izjavo, v kateri pravi, da mu je
ministrski predsednik v pogovoru o
nerednostih v galiki državni upravi
sam priznal, da je uprava Galicije
slaba. To je slahčicko klerikalno Poljsko
Kolo naravnost razburilo. Koj so šli
predsednik Kola Abrahamovič, podpre-
sednik Bobinski in finančni minister
Korytovski k ministrskemu predse-
dniku, naj jim pojasni Breiterjevo iz-
javo. Znano je, da galiki namestnik
grof Potocki ni pri ministrstvu v mi-
losti in ne je še pričakovalo, da odstopi
in da na njegovo mesto pride Kory-
tovski. Sedaj se vtigne v resnici
agotiti.

Dr. Luenger (kršč. soc.) priznava,
da je ta nagodba naši državi polovici
v marciem ugodnejša nego je bilo do-
sedanje razmerje; v nagodbi je pa tudi
mnogo sumljivih točk. Minister Wekerle
in Kolb sta govorila o nagodbi čisto
drugače nego naši ministri, zato ho-

LISTEK.

Dva odgovora naenkrat.

„Domovina“ je prišla dne 26. no-
vembra 1906 v štev. 138 mojo oceno
znane knjige gosp. stoletnika Žunkovića.
Ocena je bila kratka in pisana, kakor
je pač za tak list, kakor je „Domov.“,
primerno. Povedal sem namreč v nji
samo konkluzije brez posameznih po-
drobnostnih dokazov. Podrobno, s dokazi
podprto oceno pa sem pozneje poslal
„Časopisu za zgodovino in narodopisje“.
In v tem listu je ocena tudi izšla ne-
kakoli ob tasi, ko mi je zašel v „Dom.“
št. 82. (1907) in nasl. odgovorjati na
oceno v „Dom.“ g. dr. Tuma.

G. dr. T. me zavrača in pobija v
prvi vrsti z očitanjem, da sem „ab-
strakten filolog“ in da sem po krivem
priljel g. Ž. — ba je — ne trdi, da
pri vprašanju, kako rešiti vprašanje
naseljen narodov v Evropi, ne prihaja
v prvi vrsti v poštev filološki in hi-
storični moment, ampak krajevna for-

macija in ekonomični in sociološki
momenti. Da bi to svojo tezo v sploš-
nem podprl, navaja g. dr. Tuma izreke
različnih učencev. Zanimivo pa je pri
vsem tem dvojje. Prvič je gosp. Ž. o
„abstraktni filolog“, ki ga zadene nio-
fika onih očitani, ki jih je g. dr. T.
naslovil na mene. Drugič pa je zani-
mivo, da citira g. dr. T. sicer Niebuhrja,
Maeterlincka, Petermanna, Schraderja,
ne pove pa nikjer glavnih principov,
po katerih se ravna pri svojem raz-
iskavanju g. Ž. In ti principi stoji —
celo debelo tiskani! — na 11. strani
2. izdaje ocenjene knjige. Krit je samo
v tem, da so ti principi hudo, hudo
„abstraktno filološki“ in ne
mogoče „sociološki in ekonomični“.
Že v teh treh principih se dela g. Ž.
samo filologa. Koliko pa so njegove
filološke hipoteze vredne, to sem po-
kazal v „Časopisu“ in o tem se mi z
g. dr. T. ne bo treba kregati. G. dr. T.
je torej to polemiko izvalil prav po
nepotrebnem: kar očita meni, to bi moral
gospoda Ž., v čemer pa g. Ž. brani
zoper mene, tega g. Ž. ne trdi in tega

— naravno! — tudi jaz ne pobijam.

Ker mi hoče imponirati z nekim
„vsestranskim izobraženim češkim kri-
tikom“, znanim publicistom, ki knjigo
g. Ž. v „Narodnih listih“ hvali, me to
prav lahko pariram. Slovanski arheolog
L. Niederle in primerjaj se jezikoslovec
Janko E. oba na praški univerzi, sta
soglasna v sodbi, da je knjiga
znanstveno brez vsake vrednosti
in da se kompromitira, kdor jo hvali ali brani.

In vkljub temu je še doživela
sedaj tretjo izdajo (v češkem jeziku!)
To je popolnoma lahko smljivo. Knjiga
bazira na nekakem slovanskem talmi-
navdenju, patriotizmu, ki ne ve, za
kaj in na kaj je lahko ponosen. Dokaz
temu je že to, da so se razvili „Nar-
listi“ za njo. Da plove tudi g. dr. T.
— nezavedno — v tem toku, za to
imamo več dokazov v njegovi pole-
miki (sanjavi germanski očenjaki“ etc.)

Na razna očitani, ki jih je na-
slovil g. dr. T. na filologijo spleh in

*) Kdo je to?

na mojo osebo že posebej, ne bodem
odgovarjal; končujem samo s Filatom.
„Kar sem pisal, sem pisal“ — in pri
tem vstrajam.

V 83. številki „Domovine“ (1907.)
sem ocenil „Spomine“ dr. J. Vojsnjaka.
Nekemu g. u — k se je zdelo potrebno,
odgovoriti na to v „Dom.“ štev. 95.
Odgovor pa bi bil prav lahko ostal
nepisan. Gospod — k se je namreč prav
po nepotrebnem razgrel, sicer bi ne
bil opazil, da imenjuje to, kar jaz na
kratko konstatiram „samosumerno“ in
„naravno“, enkrat celo „neizgovorno“.
Čemu potem toliko ropotanja, če se v
najljah nazorih itak strinjava. In kje
sem jaz „ironiziral“ — kakor se bla-
govolite izraščati, gospod — k — gosp.
dr. V.? To mi povejte!

Značilno je tudi, da se g. — k ni
dotaknil glavne teze, ki me je vodila
pri ocenjevanju knjige in pisanju ocene.
Hvalnil je samo po „ironiji“ kakor
človek, ki se ustrani lastne sence, ker
je — plah. Pri tem pa je tako nepre-
viden, da izda, da so bili taborski go-

čemo vedeti, kdo je govoril resnico. Madžari ostajajo verni svoji stari politiki zatiranja in izsiljevanja, o tem priča njih brutalnost nasproti nemadžarskim narodnostim, katerih zastopnikom omejujejo izvrševanje poslanstva v ogrskem parlamentu; to nam priča tudi dejstvo, da se je Madžarom moralo plačati nagode s stvarnimi garancijami, vlad česar bi vrgli pri postati ogrski kralj ne več kralj po božji, ampak po Košicevi milosti. Leoger zahteva izjavo, da se Madžarom ne bode dale nikake vojaške koncesije več in da ne bodo imenovani na najvažnejše diplomatske mesta Madžari. Na Balkanu treba menjati politiko in pridobiti si znanje in naklonjenost slovenskih narodov; Bosna in Hercegovina ne smeli postati madžarska podprovinc. Mi ne kličemo: proč od Ogrske, ampak proč od sedanje klike, ne damo si pa po Ogrski zapreti poti na Vahod.

Poslanec Ellenbogen (soc. dem.) je izjavil, da bi bila gospodarska ločitev Avstrije od Ogrske za delavstvo nepopolno zlo. Agrarci so delali tajno pri nas in na Ogrskem za to ločitev, da bi si na ta način izsilili visoke agrarne carine; enako so tudi industrijski izkoristili nagode v to, da so si polnili šepa na škodo ljudstva. Do ločitve kontingenta spirita in sladkorja ni drugega kot zakonska obramba kartelov. — Govornik očita vladi, zakaj ni delala na to, da bi se bile delegacije odstranile, da bi Avstrija in Ogrska zadobili vsaka svojo popolno državno neodvisnost, da bi pa v gospodarskem oziru tvorili skupno osemnjo. — Očita nadalje, da se je skrbelo v nagodi za koristi agrarcev in industrijalcev, za koristi delavstva pa prav nič. Ni se niti zahtevalo koalicijske pravice za ogrske delavstvo. Njegova stranka bo sklepala nagode šele s pravnimi ljudskimi zastopniki, voljenimi na temelju splošne in enake volilne pravice v ogrski parlament in ne s sedanjimi privilegiranci.

Prof. Fiedler (Mladočeh) je kritikal samo politično stran nagode ter grajal državopravne koncesije, ki so bile Madžarom dane. Posebno velikega pomena je za bodočnost države to, da se je Ogrski priznala gospodarska samostojnost s tem, da se je sklenila sedaj carinska poročila in ne carinska zveza. Da je prišlo do tega, za to nosijo odgovornost oni (Nemci), ki so 1897. in 1898. obstrinili v avstr. parlamentu. Narodna neupornost je slavela ta čas orotje, zadala je pa državi stijačo rano. Posledica te neupornosti je: Preklic (Badenjevih) jezikovnih naredb in današnje priznanje ogrske gospodarske

vorniki — izrazi se dovolj oprezno — včas nekoliko fraziranja. In da sem jaz to konstatiral, s tem sem baje kakršen strahen naroden greh. Mogóče se gosp. — ki potolaži — ne bo videl, da sam o oni dobi še baje govori, ko jaz, mogóče mi je prišlo tudi pred oči, da imenuje O. Zupančič v enem zadnjih "Zvonov" naš "Naprej" brez vsake pietete in s pikro izroja "rodoljuben marš". Ali smete to znanenje časa, gospod — k?

Tudi nisem rekel, da ne ustreza knjiga svojemu namenu, ker ima osebene reminiscence. Rekel sem samo, da bi dnevnik in korespondenca bolj ustrezala. —

Tudi nisem nikjer očital niti najmanjše stvari gospodu dr. V., nikjer nisem krtil njegovih zaslug, ki jih ima kot narodov delavec. Zato je ono povdvarjanje njegovih zaslug in opisovanje njegovih značajev nepotrebno in za tako zaslužnega moka, kakor je gosp. dr. V., naravnost ponižujoče, ker je to vsesplošno znano in priznano.

V Gradcu, 17. oktobra 1907.

J. A. Glonar.

samostojnosti. To je zasluga Nemcev in plot njih tovinističke politike. Samo ako bodo vsi avstrijski narodni zadovoljni in se bodo čutili na svojo državo navezane, bode mogla Avstrija tudi odločno braniti svoje koristi proti Ogrski, sicer pa ne; samo vsem svojim narodom pravična Avstrija bode imela tudi na notranji razvoj Ogrske vpliv, proti sedanjemu usidarskemu imperializmu.

Popoldne ob pol štiri sta podala čelika ministra dr. Pacak in dr. Fort demisije. Ta dogodek je vzbudil med poslanci tako zanimanje, da je nadaljnja debata o nagodi sgrubila vse interese. Ni verjetno, da bi bila demisija takoj sprejeta — in da bi bila odstopa ministra tudi takoj nadomeščena s drugimi. Kriza bode bržkone daljša nego se misli, dosego se bode s tem samo to, da se bo hitreje razbistrilo razmerje med češkimi strankami med sabo in razmerje med češkimi strankami in vlado. Na to bi bili morali Mladočehi delati takoj po volitvah maja meseca, s tem bi bili prihranili sebi, češki delegaciji in tudi vlad vse sedanje neprilike in krize.

Ministrski predsednik je konteral 24. t. m. s poslanci dr. Ivčevićem, dr. Plojem, dr. Lajinjo in Blankinjem. Kakor "Čas" poroča, se gre za jugoslovenskega ministra, katerega Jugoslovani baje v kratkem dobijo. Odgovornost za to prepisčamo "Času".

Vojni minister Schönaich bo zahteval povišanje kredita za reguliranje častniških in vojaških uradniških plač.

V stranki neodvisnosti so se Košicevci in Hollovec poravnali in pogodili v tem smislu, da se najprej reši skupno vprašanje v parlamentu in da se ob tej priliki ne bode niti govorilo o banki. Bančno vprašanje pride pa 1910. leta na dnevni red in takrat se bode delalo z vsemi sredstvi na to, da se osnaje samostojna ogrska državna banka.

Cesarjevo zdravje se je popolnoma zboljšalo in je cesar sedaj v rekonvalescenci. Načrtuje se, da v najkrajši dobi popolnoma okreva.

Dr. Fort in dr. Pacak ne sedita več na ministrskih mestih, čeprav ni njuna prošnja še rešena. Zavrela sta takoj po demisiji svoja sedeža kot poslanca.

Dopisi.

Od Sv. Trojice v Slovenskih gorah. V nedeljo, dne 20. vinotoka blagosiljali so trojiški posilnenci svojo brigadnico, katero so pripeljali na predvečer okraščeno z nemškimi trobojnicami, katere so po bogislagavi po kateri inicijativni drugi dan deloma izklesali. Slavnostni guž imel je naš "pürgermajster" Golob, ta nemški Pavliha, seveda tudi v blaženi nemščini. Po gostinjah in trgovinah plapolali pa so samonemški plakati, kakor da bi bila Trojica tam gori v teutoburških gozdih. Vse te zasluge priboril si je v prvi vrsti naš kramar Golob, njegov vreden pajdaš gostilničar Golob, fabrikant Kirbsch ter seveda pek Zavrnik. Največ zaslug pridobil si je pa milijonar, bodeti posestnik graščine Hraščnik — Ernest Schürz, kajti dal je prostor za zidanje skladišča za gasilno orodje breskale.

Ta veselica kazala je žalostno lice trojiškega latinščevja in kmetije v okolici naj bi si zapomnili to izkivanje slovenskega naroda ter si z doblimi črkami zapisali imena Golob, Ferial, Golob Georg, Zavrnik, Šas, Kirbsch itd.

Omeniti imamo še posebno noročeno gospoda peka Zavrnika, kateri je cerkvenim zvonarjem obljubil pol litra kofuša, ako odstranijo slovensko trobojnico raz samostanskega postolja.

Tako lice kate torej gasilno društvo pri Sv. Trojici, katero je sicer velikanskega pomena. Biti bi morale na znanje internacionalno, kajti upamo, da bode gasili tudi nam Slovincem v okolici, a ne samo trojičkim nemškutarjem.

G. Golob kramarja pa kličemo: Le vro naprej, pride tudi za vas das plačila in popravkov v "Domovini" pač ne bodejo več verjeti in če še bodo tako kunitno sestavljeni.

Ne smemo pa tudi pozabiti, da so nemški traki bili pač pod konjskimi repi na najprimernejšem kraju, tamkaj vam jih ne zavidamo in še nekaj: Naši lačenbergerji kričali so vedno — koh, koh, menda so bili nemški slovdci že silno lačni ali bogoslagavi, kaj bi to imelo pomeniti, kar ni razumel Nevesekdo.

Slovenske novice.

Štajersko.

Gledališka predstava. Včerajšna vzpizoritev Henry Bernsteinovega "Tata" v celjskem Narodnem domu je imela sijajen uspeh. Ta spretni francoski avtor vedel je s to igro očarati ne samo parisko občinstvo, temveč dosegel je s isto popolnoga priznanja tudi na inozemskih odrih.

"Tat" je Marija Luiza Voysin, mladoomešana soproga, ki okrade, samo da bi ugajala svojemu soprgu in teleč pokazati se v krasnih toaletah, svoje prijateljico Izabelo Lagardes, katere s svojim denarjem lahkonisiljeno ravna. Vsiel preiskave je osmisljen mladi Fernand Lagardes. Iz ljubosti do Marije Luize vzame to krivdo na sebe, pa po teatralično izvrstno stopnjevanem zaslišanju, katerega vodi Rihard Voysin, morda žena priznati svojo krivdo.

Mladi zakonski par izvoli prognanstvo, zapusti Francijo in se poda v Rio, da tamkaj začne novo življenje.

Vsebina tega igrokaza je tako jedrnat, da se poslušalec nikdar ne more iznebiti napete pozornosti in sočutja.

Po učinkujočem prvem dejanju sledijo najmočnejši efekti v drugem in tudi razrešitev v tretjem dejanju je spretno napeljana.

Za včeraj krasno uspeli večer gre v prvi vrsti topla zahvala "Dramatičnemu društvu v Ljubljani", katero si je stavilo hvalavredno rodoljubno nalogo gojiti dramatično umetnost tudi v obmejnih krajih slovenske domovine. Dramatično društvo je bilo zastopano po vrlem svojem intendantu g. prof. Frideriku Juvanciču, kateri je mnogo pripomogel k temu, da se je vrnila ta predstava.

Pri igri sodelovali so najboljši moči ljubljanskega odra. Vlogo Riharda Voysina igral je Oton Haasen, Marijo Luizo — Josipina Kreisova, Raymondna Lagardes — Leon Dragutinovič, Izabelo — Zofija Borštnikova, Fernanda — Hinko Nečič, Zambaulta — Anton Danilo.

Vse vloge predstavljale so se umetniško dovršeno, živahno, živo in elegantno. Svoj umetniški višek dosegla je igra v drugem dejanju v spalnici, kjer sta uprav mojstersko nastopili glavni obovi Oton Haasen in ga Josipina Kreisova.

Sedeči ravno niso bili razprodani, vendar je bil obisk še precej povern.

Ako bode celjsko in okoljsko občinstvo vedelo vzavati pomen teh gledaliških predstav za našo družabno življenje, dosežemo lahko, da pridejo Ljubljanci v Celje vsaj 14 dni. Seveda mora tudi občinstvo stati svojo doživetje in gledališče prično okusovati.

Režije, ki jih ima dramatično društvo s temi prireditvijo so ogromne s posebnim dobitkom seveda itak ne more računati, auge pa tudi trpeti ne sme in ne more.

Za kakih 14 dni se namreč prireditelj burka: "Dva srečna časa", če bode mogóče izpolniti pogoje naše dramatičnega društva.

— Legar na celjski vrtji gumnaziji. Pred kratkim so se širile v Celju vzemirjivje vesti, da se šir legar v Zavrčni — sedaj ga pa imamo v mestu samem. Nekaj dijakov je in na legarju bolnih — drugi pa so v nevarnosti, da ga dobe in so valed tega izolirani po stanovanjih. Ni nam znano, kako daleč gredo zdravstvene varnostne odločbe gimnazijskega ravnatelja? — sumljiva in vzemirja? — za vsa prebivalstvo pa je vendar ta vest in bi bila želeli, da se zavod orentuelno za nekaj časa zatre.

— "Vahtarici" odgovarja nekdo v "Sl. Nar." na članek "Die Drachensaat Roms" (zmajeva setev Rima), v katerem si je špogal njen urednik Walter nekaj imenitnih trditve o našem narodnem preporodu. Ker smo idijotstvo lista in njegovih članov že nekajkrat konstatirali, se nam ni zdelo vredno odgovarjati — in se tudi vobde ne priporoča reagirati na take neumnosti. Ako celjski nemikatarski kramarji prebavijo tako došerno hrano — to že samo na sebi govori dovolj o "kulturni" teh remegator.

— Čene mesa v Celju in Mariboru. Zadnji sejni kadejo, da je čene živini močno padla, posebno velike suhe v poletju in v jeseni. Mesarji pa vešdar ne prodajajo mesa prav nič ceneje. Ali bi ne bilo to na mesta, da bi posegli mestni magistrati vmes, kakor se to godi na primer v Gradcu?

— Iz Celja. Prestavljen je davčni existent g. Franc sedlak iz Celja v Radgono.

— Ispred celjskega porotnega sodišča. Obojen je bil delavec Mihael Novak in Dol. Leskovca pri Rajhenburgu zaradi tatvine k 2 letni ječi. Pomagal je namreč svojemu bratu Francu Novaku ukrasti Ani Novak 924 kron, katere je ta imela od svojega ženina Franca Praha v Rajhenburgu. Brata sta ukraden denar zapravila; ko sta se vrnila s svojega vozeljskega potovanja, se je Franc Novak ustrelil, ko ga je hotel šandar prijeti, Mihaela pa so dobili in prijeli otročki v Dol. Leskovca. — Obojen je rudar Fr. Zarn iz Trbovelj k dveletni ječi teči, ker je v spiritu zbel s nožem rudarja Alkercer v prvi tako silno, da je Alkercer v malo minutah umrl. — Obojen je k štiriletni teči ječi delavec Tacer iz Planinca vsaj pri Planini, ker je z nožem zabel posestnika Bohinca, kateri mu je hotel not vzeti, v prvi tako nesrečno, da je umrl.

— Iz Guberja pri Celju. Pri delavski zabavi večer, katerega je priredilo "Slov. del. podp. društvo" v gostilni "pri dijem moči" sicer ni imel velike udležbe — a moralen uspeh je bil gotovo velik; pokazala se je potreba takih zabavno-poučnih večerov prav jako. Društveni prvi so zapeli nekaj prav vseskih domačih, predsednik društva g. Iv. Bobek je govoril o koristi organizacije med delavstvom, g. I. Lomštar pa o potrebi, katero ima delavci po politni zabavi in

po dravstvenem življenju. Želeli je, da to započeto delo ne zaleti, temveč se redno nadaljuje.

— **Imenovanje.** G. Rudolf Peter, naročnik praktikant je imenovan naročnikim mojstrom v Ptuju.

— **Nadglavni listi** je napravil zadnji petek g. Ivan Zemljik, c. k. avkulant v Mariboru. Častitavo!

— **Državni poslanec gosp. Ivan Krhar** je daroval del svojih političnih poslanikov dijet v znesku 600 K dij. podp. društva „Radogaja“, 400 K občinski meščanom in 200 K za vzgojevalne namene.

— **Učiteljska mesta** so razpisana: na dvorazrednici pri Sv. Bojanku v Slov. gor. mesto nadučitelja, 3. pl. razr.; na dvorazrednici v Reki, p. Hoče in v Št. Lj. v Slov. gor. definitivno učiteljsko mesto in na trozrednici v Vuzenici definitivno ali provizorično učiteljsko mesto (vse tri šole v 2. plač. razr.). Prosinje do 30. novembra na krajne šolske svete.

— **Is Zidanega mesta.** V tovarni za olje je stroj prijel delavca Ivana Derstvenika za obe roki in mu jih dalo razmrsati.

— **Pregled šolskega proge Kanišk - Polzela** se vrši v ponedeljek, dne 18. nov. na krajski in na štajerski strani. Pri tej šolski bi bil potreben 1940 m olog prečur v kaniških gorah.

— **Nadučitelj Strmšek** je bil zastopnik učiteljskega v šmarškem okr. šolskem svetu. Dne 31. t. m. vrši se volitev njegovega naslednika in je kot kandidat postavljen g. Tomo Kurbus, nadučitelj in Slivnici. Ker ima vladu gotovo tudi svojega kandidata, mi g. Kurbusa v izvolitvi najtopleje priporočamo. Učiteljskega šmarškega okraja samozavestno bodi, kakor je Strmšek bil!

— **V Konjicah** je postavil baron Vay de Vaya pri odstopni bolnišnici posebno podopje za izolirane bolnike. Kakor hitro bo izgotovljena notranja oprava, se bo podopje izročilo svojemu namenu.

— **Lehensko šolsko vprašanje.** Okrajni šolski svet mariborski je imenoval proti odločni zahtevi deželnega šolskega sveta, da se učiteljsko mesto na lehenski šoli redno razpiše in proti selji kraj. šolskega sveta na lehenski trozrednici provizor. učiteljskim uko gojenku nemškega ženskega učitelja v Mariboru, gdt. Wach, ki je Nemka in ne more počevati na ljudski šoli a popolnoma slovenskim učnim jezikom.

Lehen je dobil svoj čas od družbe sv. Cirila in Metoda precejšnjo vsoto proti temu, da se je zavezal varovati slovenski značaj šole ali pa denar vrniti.

Krajni šolski svet je proti imenovanju dotične učiteljice protestiral pri okr. šolskem svetu in „Učiteljski Tov.“ dostavlja, da so pripravljene šupani in drugi javni funkcionarji v lehenskem šolskem okolišč odstopiti od vseh častnih služb pri občinah in pri šoli. To je radikalen sklep, za katerega moramo lehenske Slovence le pohvaliti. Župani bodo se obrnili na del poslanca Piska, da bo spravi zahteva v državni zbor in na pristojna mesta. — Ta slučaj kaže, kako se deli Slovence v mariborskem okraju pravica — kaže pa tudi, kako se naj slovenske občine branijo proti javnemu nasilstvu nemških oblasti.

— **Vinski sejm** v Slovenskih gorah. Na Kranjskem so priredili z zelo dobrim uspehom v Krškem in Novem mestu vinske sejma. Prodalo se je veliko vina. Ali bi ne kazalo privedi kaj enakega tudi v Ljuto-

mo ali v Ormož, kamor so boljše slovenske svese? Na noge, polkarni činitelj!

— **Is Št. Petra pod Sv. gorami.** Blizu Treveda je našel prevlitar Flor. Vrečko v Urlikovem gozdu še zelo segnetega šenskega mrlica. Dognalo se je, da je to 73 letna mati posestnika Črneča. Smrt je starko v gozdu dohitela — doma pa niso vedeli, kam je zginita.

— **Sv. Anton v Slovenskih gorah.** Pridela se je pri nas zopet doba najstrašnejšega iznajetja in sicer v taki meri, kakor še nikdar. Svoječasnica bila je taka beznica (šiba bodja za Andrene) v gostini pri takozvani pijani muhi, a danes hoče nas kar zaliti s Hutarom in Strališlovim košhom naš novi trgovec, kateri je s svojo staro šaro prilezel od nekod iz Haloz, kjer so se ga zavedni Haložani začeli bolj in bolj ogibati tako, da je moral pobrati svoja šila in kopita in danes hoče zaliti nas Antončane s to pogubonosno tekočino ter si menda s tem pridobiti tudi odjemalce za svojo staro kramo. Že par let ni bilo pri nas videti toliko pijane družali lošati v občestnih jarkih, a danes vrnila se je ista doba. Posebno moramo grafiti Andrene, kot najbolj vnose odjemalce te strupene pijače, sveda ne manjka tudi drugih. Naš gospod kaplan pa z veseljem smehljajem na licih gleda to popirjanje in čeravno je od začetka neštokrat grozila raz pritaice proti tej divji pijadi — danes vendar molči in ne svari ljudstva pred to pogubo. In naša mladina, 16 letni fantje se valjajo pijani po glavni cesti ter še od daleč smrdijo po kožnih.

Posebno ob nedeljah vidim in slišim kako napolnjen je salon pri prašiču in to je pred rano maio, (takrat grejo na kupčilo največ ženske, ker je tema). Vse polno pa jih je med drugo maio in svoj to ni greh — greh je samo, ako človek čita kak drug list kakor „Slov. Gospodarja“.

Mišlednji antonski, polaganam Vam ziro na srce, da se ogibljate vsaj te strupene pijače, sicer ne bode nikdar več treznih mož pri Antonu.

Eden ki je videl.

— **Župnik pri Sv. Bojanku v Slovenskih gor.** g. J. Hlešč je bil v soboto 26. t. m. obojen na 15 mesecev zapora, mesečno s jednim postom zaradi prestopka §§ 123 in 132 ter §§ 197 in 199 a kaz. zak.

— **Podarja.** V Ragovnici pri Ptuju je pogorela hiša in gospodarska podopja posestnika Pestruica. — V Stanetincih v Slov. gor. je pogorela hiša posestnika Klemenčiča. Na jesen je to zelo huda nesreča!

— **Najden zaklad.** O srebrnjakih, kateri je našel posestnik Brumen, vulgo Kajzar v Leskovcu pri Črešnjercu, se nam že poroča, da so iz zelo čistega srebra; največ jih je iz časov rimskega carja Antonina (vladal od leta 136—161 po Kristusu); tehtal pa je zaklad 4 1/2 kg.

— **Is Ljutomera.** Omeniti nam je dejstvo, ki zasnudi, da se javno odigaja.

— **Ko je zabredla naša najbolj narodna trgovina v nesrečo** ter je dobil zažev v roke narodni odvratnik, postopal je proti obitelji trgovca tako brezobzirno in naravnost surovo, da smo primorali izraziti javno svoje ogorčenje nad takim postopanjem, posebno proti obitelji, katere člani so vedno z vso vnuša delovali pri slovenskih prireditvah. Je mogoče to nov način plačila za narodno delo? — Da se je dr.—la znana kreatora v „Stajercu“ vr.—u kamen na narodno obitelj, je grdo, a nezamislivo je postopanje narodnjaka proti narodnjaku.

— **Deželna svesa za promet a tajel** bode poslala vse material, ker

ga ima o zimskem športu na Stajercem na razpolaganje šolskim ministrstvom a protno, naj ga vporabi v brošuri, katero kani izdati o zimskem športu v Avstriji.

— **Nedolovska mati.** Na Vrđoli bl. Trsta je vrgla Emilija Farlanova 9 in pol meseca staro nezakonno dete v vodnjak. K zločinu je go prigoril nezakonni oče, nek Hmelak.

— **Shod vseh poltarjev, oščanjov, oščanjastih, podaradnikov, sluhnikov (nedravnih)** bode dne 3. novembra v Gradcu.

— **Nemiri na graškem vseučilišču.** Zadnji četrtak so spremljali člani nemškega klerikala, akad. društva „Karolina“ nekoga teologa Udoja, kateri je imel biti promoviran, na vseučilišču v polni paradi. Ker pa jim je vstop v vseučilišče s čepicami prepovedan vstop pritiska nemško-nacionalnega dijaltva, se je to postavilo na rampo pred vseučilišče in zabranilo klerikalcem in teologom vstop. Ker so jele padati na obeh straneh povzke, je prišlo do krvavega protopa; dva nacionalca in jeden klerikalec so preživeli svojo vročo nemško kri. Pretop se je kmalu končal s porazom klerikalcev. Prišlo je pozneje v mesto že do burnih prizorov med klerikalci, ki so dobili pomoč v duhovnikih in drugih ljudeh, in nacionalnim dijaltvom, tako da je morala posredovati policija. — Slovensko dijaltvo je bilo popolnoma pasivno ob tem živlu nemške kulture in akad. svrobohe. Klerikalcev pa ni moglo pomolovati, ker se ti takoj pobratijo z nacionalci, kadar se gre proti slovenskemu dijaltvu.

— **Slov. akademsko društvo „Adrija“** v Pragi je imelo v soboto 26. t. m. svoj prvi redni občni zbor.

Kranjsko.

— **Vinski sejm v Krškem** v četrtek, dne 24. vinotoka, se je povojno izvršil. Prodalo se je do 3000 hl vina po običajni ceni. V soboto se je vršil vinski sejm v Novem mestu.

— **V studenc** je padla blizu Krškega posestnica Žnidaršič. Vlačila je vodo iz studenca, a se pri tem nagaila preveč v studenc. Le s težavo se je držala nad vodo in bi utonila, ako ne bi zaslišali sosede klince na pomoč.

Koroško.

— **Katoliško tiskovno društvo** v Trstu je imelo svoj ustanovni občni zbor. Predsednikom novega društva je izvoljen duhovnik Ukmur. Na shodu zbrani „rodoljubni“ duhovniki so sklenili, da se za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ nič ne pobira, ker je menda — protivredna. (Tudi ljubljanski „Slovenec“ pozivlja le za nabiranje darov za samostansko škentskoben šolo na Koroškem. Bratje vsi so misli ene...)

— **Trgovski gremij v Celovcu** je sklical trgovce na shod, na katerem so se posvetovali o odpravi božičnih in novoletnih darov odjemalcem. Splošno se je gnajalo to razvado in je imenoval vrazano konkurencu, kateri treba napraviti konec. Sprejeta je bila ta rešolucija: „Delstvo darov odjemalcem in njih služabništvu je v smislu § 114 zakona od dne 5. febr. 1906. l. kot uko vrste vrazana konkurencu prepovedana ter je bode predtojništvo z globo kaznovalo. (Globo znaša 20 K). Rabatni sistem kontrolnih blazajnic se ima do 1. decembra t. l. zaključiti in potem odpraviti. Reklamni predmeti, ceneni kolektariji in podobne stvari se ne smatrajo kot darovi. V dvomljivih slučajih treba zahtevati odkod gremialnega predtojništva.

Druge slovanske dežele.

— **Zidanje cest v Dalmaciji.** Notranje ministrstvo je poslalo v Dalmacijo dr. svet. Weberja, da se prepriča o potrebi novih cest in spopomeni starih. G. Weber je bil na otokih Brač in Hvar ter se na svoje oči prepričal, da na obeh otokih cest primanjkuje. Obljubil je, da se bodo v kratkem začele izdati vse one ceste, ki so že v vladnem stvarbenem programu.

— **Velike češke podjetje prešlo v nemške roke.** Emerich Dittl, posestnik največje tovarne za sukno v Humpolci na Češkem je prodal svoje podjetje nemški firmi Beck na Dunaju. To je za Čehe hude udarec, ker bode Beck nadomestil počasi vse dozdajne češke uradnike z Nemci in ker bode zanesraj vojakni upravi sam iz novokupljene tovarne pokrival nabave sukna in podobnih potrebščin, katere je pa g. Dittl radovoljno prepustil nujnim tovarnam in saknarskemu čehu.

— **Šolske vprašanje na Ruskem.** Preporod stare Rusije v novo Rusijo se ne kaže samo v socialnih zmenjavah in vretju, ampak tudi v splošno se pojavljajočem hrepenenju po izobrazbi, ki je edini pravi temelj ustavnega življenja. To se kaže po mnogih razpravah v časopisih, še bolj pa po tem, da se je letos oglasilo tako nenavadno število otrok v šolo. V Petrogradu so morali odpreti 14 novih razredov. V baltičkih provincih se je morala ustanoviti posebna komisija, ki se peča s šolskim vprašanjem. Ta komisija je sklenila pod vplivom plemenitajev, da mora biti ljudska šola konfesionalna (verskega) značja. Šolska obveznost naj traja 4 zime. Kmetijski zastopniki so zahtevali naj traja šolska dolžnost 5 zim, plemenitaji so pa odločili, da zadostajejo 4 zime.

— **Dr. Emanuel Engel** je umrl 26. t. m. v Karlovi varih. Pokojnik je bil odličan član mladočehske stranke; bil je prvi predsednik mladočehske delegacije v državnem zboru, ko je štela še samo sedem članov. Engel je bil nepomirljiv neprijatelj Tsaifjevega sistema, kakor tudi staročehskega konservatizma. Da so bili Staročehi pri državno-borskih volitvah 1891. naravnost noženi (dobili so samo dva mandata), za to gre pokojniku velika zasluga. Ko je Bađeni prišel na krmilo, so ga Mladočehi pod Englovim vodstvom pipirali in so igrali veliko vlogo v našem ustavnem življenju. Nemški šovinizem je vendar zmagal. Bađeni je moral svoje jezikovne naredbe umakniti in Nemcem vstreti, ali parlament in naše ustavno življenje pa valed tega leta in leta ni moglo priti v normalno stanje. Z vseni temi dogodki je tesno spojeno dr. Englovo ime. 1901. leta ni več vprejel kandidature v državni zbor, deželnozborški mandat si je pa še pridržal. Čutil je že bolezen v sebi in je vedel da se ne sme več spuščati v burno politično življenje. Svoje nazore je zastopal v listu „Hlas od Blanka“. Svojo skrb in svoje moči je posvetil tudi manjšinskemu delu v okrožju Karlovi Varov. Bil je zdravnik v Karlovi Varih in okrog njega se je zbirala slovanska družba tega svetovnega zdravilca. S pokojnikom zgubi ne samo mladočehska stranka ampak ves češki narod vzornega sina, izrednega delavca.

Svetovne vesti.

— **Velik potres v južni Italiji** V skrajnem kotu italijanskega „čevlja“, v okolišč mesta Reggio, je napravil zadnji četrtak potres zopet neizmerno škodo in nesrečo. Poročila pravijo, da so samo v mestecu Ferruzzanu izvikali nad 200 mrtvcev izpod razvalin po-

samenih hiš; do 30 mrtvecev, ki pa v drugih po potresu razsejanih krajih. Število ranjenih presega 1000. Poruševalci italijanskih listov pijejo o veliki bedi prebivalstva; nihče se ne čuti varnega pod streho, ker hiše še zmirlaj razpadajo. Vse ceste so polne razvalin, nesnage in mrljcev. Zadržani in policaji rešujejo ljudi iz hiš. — Kralj je daroval še 100.000 kron za največje nevarnece, vojaška uprava pošilja šotore in kruh v razdira kraje.

— **Legar v Carigradu.** V glavnem mestu Turčije divja že dva meseca ta nalezljiva bolezen. Oblasti pa ne store prav ničesar, da bi razširjenje bolezni zabranile. Vsi sklepi zdravstvenega sveta, "conseil d'hygiene" ostanejo le na papirju.

— **Telefon v Sodanu.** V francoskem gorjem Sodanu, ob ruki Nigra, so sedaj zvezali telefonično mesto Kayes Médine, ki in Bamako. Kdor se hoče tam po telefonu zabavati s kakim prijateljem, plača za 5 minut 50—75 v. letno 150 krom. Tudi v Timbuktu napeljuje telefon; žalostno je le, da bo v Timbuktu telefon ceneji ko v naši ljubi Avstriji.

— **Na češki deželni morščini** blizu Prage štrajkajo zdravniki, da bi opozorili javnost na strdane tam vladajoče razmere. Za 1200 bolnikov je le 800 postelj na razpolago, 400 jih leži na slannikih ali pa na tleh.

— **Potres** so sopes imeli v četrtek, 24. oktobra v južni Italiji. Naredil je mnogo škodo v Roccelli, Reggio in Ferrazzanu. Mnogo hiš se je podrla in pokopalo v razvalinah ljudi. Vendar pa potres ni bil tako močan kakor oni 1. 1905.

— **Pri poljedeljskem ministerstvu** se je ustanovil sedaj stalni konjerski svet. Vlada ga je sklenila tako sestaviti, da bodo v njem zastopane vse kronovine, zlasti pa vedji interesi.

— **Napad na vlak.** Blizu Karnajevke na Reakem je napadlo 15 roparjev polni vlak s katerim se je vozil blagajnik Malcovih tovarn s 60 tisoč rubljev gotovine pri sebi. Vrgli so v voz, s katerim se je blagajnik vozil bombo, ki se je razpočila in ubila blagajnika ter še štiri osebe. Roparji so odnesli 40.000 rubljev, pa so jih vohaki še pet vrloriti ter jim denar odvzeli.

— **Hrvatski napisi v Boki zabrajani.** Ogrsko ministerstvo notranjih zadev je potrdilo odredbo magistrata, s katero smejo napisi na Boki biti le italijanski ali madžarski.

Izpred porotnega sodišča.

Zaradi sleparstva je stal pred porotniki Anton Srebotnjak, ki je najprej s svojim stricem potem pa sam trgoval s lesom v Mariboru. Prodašnik razprave je bil ded. sod. svet. Gregorin,

javni tožilec črt. pravnik dr. Bayer. Jelija meseca 1905 L je izvedel Srebotnjak, da ima posestnik Iv. Korošec iz Razborja lep, velik gozd, ki je že goden za sekanje. Prigovarjal mu je na vse načine, naj mu gozd prodaja, toda Korošec se je temu odločno branil in izjavil, da gozda ne prodaja. Srebotnjak ni odnehal, vedno je bil okrog njega, prizadeval si je na vse načine, da bi vsaj Koroščevo ženo, ali njegove hčere pridobil zato, da bi na očeta uplivala naj vendar gozd prodaja. Naposled se mu je posrečilo pregovoriti Korošca, da ga je peljal v gozd in mu ga pokazal. Ob tej priliki je Korošec jasno in odločno Srebotnjaku povedal in pokazal, kateri del gozda bi prodal, če bi se za prodajo odločil, kateri del bi pa nikakor ne prodal. Srebotnjak je prišel nato 18. junija 1905 s tremi tovarji h Korošcu: ter mu sopes prigovarjal naj svoj gozd prodaja, Korošec se je odločno vpisal. Nato je Srebotnjak povabil Korošca in njegovo rodbino v gostilno, ženi in hčeri je pa poklonil neke darove, da bi je pridobil za se. Ko so še dlje časa pili in ko so od vseh strani na Korošca pritiskali, naj vendar gozd prodaja, se je dal ta po viti, obljubah in prigovarjanjih pregovoriti. Dogovorili so se, da Korošec prodaja 20 oraloz gozda onstran potoja prek travnikov, torej oni del, katerega je bil že prej nastančno Srebotnjaku pokazal, za ceno 7200 K. Ta del naj se zmeri po zemljemeru in ako bi do 20 oraloz še kaj manjkalo, mu dovolijo, kar manjka okraj potoja, posekati še to stran potoja tako, da bo vse skupaj znašalo 20 oraloz. Srebotnjak mu je dal 500 K are, in določeno je bilo, da mu izplača polovico cene 3600 K, kakor hitro bo začel sekati, ostali znesek pa najdalje v enem letu. Na to so si segli v roku v znak, da je kupčija sklenjena. Srebotnjak je nato sestavil pisмено pogodbo in pils se je naprej. Srebotnjak je sestavil pisμένο pogodbo po čisto drugače, kakor so se bili nastmeno pogodili. Izpustil je označenje meje (pot prek travnikov), do katere sme sekati in je zapisal, da ima pravico po svoji izbiri posekati in očega Koroščevega gozda, ki meri skupaj 45 oraloz, kjer se mu poljubi in kakor se mu poljubi 20 do 25 oraloz. Nato je pisμένο pogodbo prebral, pa ne tako kakor je bila zapisana, ampak tako, kakor sta se bila s Korošcem nastmeno dogovorila. Korošec, ki je že več let bolan na obeh, ni mogel pisane pogodbe prebrati. Krčmar Maršidovšek, ki je samo površno pogledal v pisμένο pogodbo, je videl, da stoji tam zapisano, da ima Srebotnjak pravico posekati 20 do 25 oraloz gozda in je nato Korošca opozoril. Srebotnjak se je pa posrečilo Korošca potolačiti in prepričati da ni to nič slabega zanj. Srebotnjak je koj nato dobil od gozdnega oblastva

pravice sekati in bi bil imel Korošca izplačati v Celju polovico cene. Ze dan prej je pa bil sklenil Srebotnjak pogodbo s tržaško tvrdko Criceo, da ji prodaja 40 tisoč kubičnih čevljev lesa iz Koroščevega gozda, zahteval je pa od tržaške tvrdke 4000 K prodajna, katerega mu je ta dovolila proti primerni varnosti. V varnost je ponudil Srebotnjak tržaški tvrdki menico na 7200 K z akceptom Ivana Korošca. To varnost je tržaška tvrdka sprejela, je pa poslala posebnega agenta v Celje da Korošec pred njim to menico podpiše. Srebotnjak je povabil Korošca v Celje. Dne 6. julija so se sedli pri „Zamoru“. Tu je Srebotnjak Korošcu odštel 3100 K in mu predložil potrdilo za to svoto v podpis. Korošec je odšel prepričan, da je potrdil samo prejem 3100 K. — Čez leto dni pa se je skazalo, da je podpisal tadi menico na 7200 K. Podpis na menici je menda pristen, izvedenci vsaj ne dvomijo o pristnosti zato ni gotovo je li Srebotnjak podpis tako izborno ponaredil, ali je pa Korošcu pri podpisovanju potrdila o prejemu zneska 3100 K — podvrgel tadi menico za 7200 K — Vsekako je podpis poznan kot pristen in je torej tudi veljaven meniški sodni plačilni nalog na Korošca v znesku 7200 K. Srebotnjak je pa dal sekati tedi okraj nastmeno dogovorjene meje in šele, ko se mu je Korošec energično uprl in ko je nastalo slabo vreme, je

sekanje ustavil. Srebotnjak je bil tržaško tvrdko znatno okodoval, da je dobil od nje več prednaja naga je les bil vreden. Posebno hudo okodovan je pa Korošec, katerega je Srebotnjak posekal nad 20 oraloz gozda in mu plačal zato are 500 K, na račun 3100 K, skupaj 3600. Korošec pa mora plačati tvrdki Criceo v Trstu še ostank 6044 K — in od Srebotnjaka imati terjati še 3000 K, katere so pa popolnoma izgubljene, tako da znaša Korošcu prizadeta škoda s stroški vseh okoli 10.000 K. Srebotnjak je bil enoglasno krivim spoznan hudoledar goljufije in obojen na tri leta teta ječe, postrene z enim postom vsak mesec. —

Loterijske številke.

Trst, 26. oktobra 1907: 64, 5, 36, 34, 30, 14, 43, 74, 71, 49, 27.

Trgovina s manufakturnim in mešanim blagom

Uršič & Lipej

v Brezicah ob Savi sprejme takoj

učenca

z primerno šolsko izobrazbo. — Poudarja se naj pošlje lastnoročno pisma. 505 2-2

A 1117
9

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče na Vranskem kot zapuščinska oblast naznanja:

Na Martinovo, to je

11. novembra 1907

in naslednje dni, vsakokrat od pol 9. do 12. ure dopoldne in od 1. do 5. ure popoldne se bodo po prostovoljni dražbi prodajale v zapuščino umrlega Petra Jelena, po domače Vouk na Gomilskem, hišna štev. 50, spadajoče premičnine, kakor hišna oprava, gospodarsko orodje, konji, krave, svinje, krma, slama, zrnje itd.

K tej dražbi se vabijo licitantje s pristavkom, da se bodo navedene reči oddale le za ali nad cenitveno vrednostjo, in le proti gotovemu plačilu ter da se morajo kupljene reči takoj prevzeti in ogeniti.

C. kr. okrajna sodnija Vransko I.,

dne 23. oktobra 1907.

Retner m. p.

505 2-1

DIAGNOSE VENGE,

V VSEH VELI-

KOSTI IN CENAH

TRGOVE ZA VENGE

IN NAPISE Z ZLATIMI

: ČRKAMI PRIPOROČA :

PETER BOSTIČ V CELJU.

392 46-28

CELJE NARODNI DOM KAROL VANIČ NARODNI DOM CELJE

Velika trgovina modnega, suknene in manufakturnega blaga na drobno in debelo

Za jesensko

in zimsko dobo dolele novosti v modnem in suknenem blagu za obleke v velikanski izbiri. Velika zaloga preprog, garnitur suknenih in čipkastih zavese in štorov po najnižjih cenah.